

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 4. V. 1963 (P 101 486)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 5. XII. 1964

Kl. 12 p, 4

MKP C 07 d

9134

UKD

Współtwórcy wynalazku: dr Zdzisław Brzozowski, mgr inż. Stanisław
Magielka mgr inż. Michał Rozwadowski

Właściciel patentu: Starogardzkie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”
Przedsiębiorstwo Państwowe, Starogard (Polska)

Sposób wytwarzania 2-(p-N-ftalilosulfanililo)-aminotiazolu

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania 2-(p-N-ftalilosulfanililo)-aminotiazolu, który znajduje zastosowanie w lecznictwie. Związek ten otrzymuje się w wyniku reakcji bezwodnika kwasu ftalowego z 2-(sulfanililo)-aminotiazolem. Na przebieg reakcji, wydajność procesu i jakość produktu ma zasadniczy wpływ środowisko reakcji. Według znanych metod reakcję bezwodnika kwasu ftalowego z 2-(sulfanililo)-aminotiazolem prowadzi się w środowisku alkoholi, ketonów (amerykański opis patentowy nr 2391853, brytyjski opis patentowy nr 601624), lub alkalicznych roztworów wodnych (czeskosłowacki opis patentowy nr 83587, amerykański opis patentowy nr 2576825), niemiecki opis patentowy nr 820436). Metody powyższe wykazują szereg niedogodności, które powodują, że produkt jest zabarwienia żółtego i wymaga do celów leczniczych dodatkowego oczyszczenia. Jednocześnie produkt krystalizuje w postaci bardzo drobnych kryształów, co utrudnia sączenie i powoduje duże straty rozpuszczalników oraz zmniejszenie wydajności procesu.

Stwierdzono, że można uniknąć wymienionych niedogodności i wytworzyć produkt o wymaganej czystości i z dużą wydajnością jeśli reakcję bezwodnika kwasu ftalowego z 2-(sulfanililo)-aminotiazolem prowadzi się w temperaturze 80—115°C w środowisku aromatycznych węglowodórów i (lub) chlorowco-pochodnych węglowodórów

2

aromatycznych o temperaturze wrzenia w granicach 80—135°C.

W celu przeprowadzenia sposobu według wynalazku do węglowodoru aromatycznego np. toluenu lub chlorowcopochodnej węglowodorów aromatycznych np. chlorobenzenu wprowadza się 2-(sulfanililo)-aminotiazol i bezwodnik kwasu ftalowego, a następnie masę reakcyjną ogrzewa się w temperaturze 80—115°C. Po oziębieniu odsąca się wydzielony osad, który po przemyciu metanolem suszy się.

Sposób według wynalazku wyjaśniają niżej podane przykłady.

Przykład I. Do 1300 części wagowych toluenu dodaje się 192 części wagowe 2-(sulfanililo)-aminotiazolu i 112 części wagowe bezwodnika kwasu ftalowego. Następnie całość ogrzewa się w ciągu 3 godzin w temperaturze wrzenia. Po oziębieniu odsąca się wydzielony osad, który po przemyciu 800 częściami wagowymi metanolu suszy się w temperaturze 60°C. Otrzymuje się 280 części wagowych produktu o temperaturze topnienia 268—270°C.

Przykład II. Do 1060 części wagowych chlorobenzenu dodaje się 192 części wagowe 2-(sulfanililo)-aminotiazolu i 112 części wagowe bezwodnika kwasu ftalowego. Dalej postępuje się jak w przykładzie I. Otrzymuje się 290 części wagowych produktu o temperaturze topnienia 267—270°C.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania 2-(p-N-ftalilosulfanililo)-
-aminotiazolu z bezwodnika kwasu ftalowego i 2-
-(sulfanililo)-aminotiazolu, znamienny tym, że re-
akcję bezwodnika kwasu ftalowego z 2-(sulfani-

lilo)-aminotiazolem prowadzi się w temperaturze
80—115°C w środowisku węglowodorów aroma-
tycznych i (lub) chlorowcopochodnych węglowo-
dorów aromatycznych o temperaturze wrzenia
5 80—135°C.

